

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Trg Ante Starčevića 7/II

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 7M-U-2312-P-129-19/20-10-4

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PREDANO POŠTI

..... dana 30-06-2020. 20.....

..... u privitku. Primieraka Priloga

Poslovni broj: 7 UsI-315/2020-11

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Osijeku, po sutkinji toga suda Blanki Sajter uz sudjelovanje zapisničarke Anice Žigmundić, u upravnom sporu tužiteljice Katice Mišković iz
protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa,
Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, kojeg zastupa Mia Jurinić, službena osoba tuženika, radi poništenja odluke, 23. lipnja 2020.,

presudio je

Poništava se odluka Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske, broj: 711-I-300-P-129-19/20-05-19 od 11. listopada 2019., te se predmet vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Tuženik je osporavanom odlukom, broj: 711-I-300-P-129-19/20-05-19 od 11. listopada 2019., u toč. I izreke utvrdio da je istovremenim obnašanjem dužnosti pomoćnice ministra regionalnoga razvoja i fondova Europske unije te obavljanjem funkcije članice Upravnog vijeća ustanove Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo, a koja nije ustanova od posebnog državnog interesa niti od posebnog interesa za jedinicu lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave niti je posebnim zakonom određeno da je dužnosnica članica Upravnog vijeća navedene ustanove po položaju, od 1. srpnja 2017. do dana donošenja odluke, dužnosnica Katice Mišković počinila povredu članka 14. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj: 26/ 11, 12/12, 126/ 12, 48/13 i 57 /15, dalje u tekstu ZSSI); u toč. II. odluke, za povredu ZSSI-a, opisanu pod točkom I. izreke odluke, dužnosnici Katici Mišković izrečena je sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u iznosu od 2.000,00 kuna, koja će se izvršiti u 2 jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000,00 kuna.

Tužiteljica u tužbi navodi da osporavanu odluku smatra nezakonitom zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog zakona, te bitnih povreda odredbi upravnog postupka. Navodi da prema odredbama Zakona o zadrugama, kao posebnog zakona, koji je bio na snazi u vrijeme kada je tužiteljica imenovana članicom Upravnog vijeća ustanove Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo, kao predstavnicu ministarstva, nije bilo propisano da pomoćnik ministra u ministarstvu nadležnom za regionalni razvoj obavlja funkciju člana Upravnog vijeća ove ustanove po položaju. Osporava navod da bi obnašajući dužnost

pomoćnice ministra regionalnoga razvoja i fondova Europske unije te obavljanjem funkcije članice Upravnog vijeća ustanove Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo, a koja ustanova nije proglašena ustanovom od posebnog državnog interesa niti od posebnog interesa za jedinicu lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave niti je posebnim zakonom određeno da je dužnosnica članica Upravnog vijeća navedene ustanove po položaju počinila povredu članka 14. stavka 1. ZSSI-a. Smatra da je obrazloženje tuženika kontradiktorno, jer se prvenstveno poziva na to da Zakonom o zadrugama u vrijeme imenovanja tužiteljice na navedenu funkciju nije bilo propisano da pomoćnik ministra obavlja funkciju člana Upravnog vijeća da bi potom utvrdilo da tužiteljica u vrijeme imenovanja na navedenu funkciju nije bila dužnosnica, već je na navedenu funkciju imenovana kao državna službenica. Ističe da je (kao što je navela u dopisu od 1. srpnja 2019.) na navedenu funkciju članice vijeća Upravnog odbora ustanove Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo imenovana kao državna službenica, a da je tek nakon toga imenovana na mjesto pomoćnice ministra, te da odredba članka 2. stavak 2. ZSSI – a propisuje da sukob interesa postoji kada su privatni interesi dužnosnika u suprotnosti s javnim interesom, a posebice kada privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili se osnovano može smatrati da privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili privatni interes dužnosnika može utjecati na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti. S obzirom da je tužiteljica imenovana za članicu Upravnog vijeća Hrvatskog centra za zadružno poduzetništvo na prijedlog Ministarstva regionalnoga razvoja i fondova Europske unije kao državna službenica te da je nakon imenovanja za pomoćnicu ministrice nastavila pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano obavljati radne dužnosti bez ikakvog privatnog interesa, ističe da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti iz članka 2. stavak 2. ZSSI niti bilo koji drugi uvjeti iz kojih bi se moglo zaključiti o postojanju sukoba interesa. Osporava i stav tuženika u pogledu duljine trajanja navodne povrede, gdje je tuženik utvrdio da je člankom 11. Zakona o izmjenama Zakona o zadrugama (Narodne novine, broj: 114/18 – nastavno: Zakon) propisano da danom stupanja na snagu toga Zakona, Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo prestaje s radom, a da poslove Centra preuzima ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt, nadalje da danom stupanja na snagu ovoga Zakona ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt preuzima radnike, imovinu, opremu, elektroničke očevidnike i informacijske sustave, sredstva za rad, financijska sredstva, prava i obveze, pismohranu i drugu dokumentaciju Centra, te da je člankom 13. stavkom 2. istog Zakona propisano da mandat ravnatelju, predsjedniku i članovima Upravnog vijeća Centra prestaje danom brisanja iz sudskog registra. Stoga, iako je ustanova Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo u trenutku donošenja ove odluke ex lege prestala s radom, ista ustanova još nije brisana iz sudskog registra, pa tuženik (pogrešno) smatra da mandat dužnosnice Katicice Mišković na funkciji članice Upravnog vijeća iste ustanove i dalje traje. Člankom 17. Zakona propisano je da će se ovaj Zakon objaviti u "Narodnim novinama", a stupa na snagu 1. siječnja 2019. Upravo iz navedenih odredbi Zakona smatra da proizlazi da nakon 1. siječnja 2019. tužiteljica nije imala nikakve pravne niti faktične mogućnosti poduzimati ikakve radnje vezano uz funkciju članice upravnog vijeća, jer je sve poslove, prava i obveze, kao pravni slijednik preuzelo ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt. Tuženik se u obrazloženju osporavane odluke poziva isključivo na odredbu članka 13. Zakona, kojom je propisano da mandat ravnatelju, predsjedniku i članovima Upravnog vijeća Centra prestaje danom brisanja iz sudskog registra, a da predmetna ustanova još nije brisana iz sudskog registra pa da tužiteljčin mandat traje i dalje. Tužiteljica smatra da se predmetni Zakon treba sagledati polazeći od svrhe i cilja predmetnog Zakona (teleološko tumačenje), a ne parcijalno, kako to čini tuženik, i to isključivo u odnosu na odredbu članka 13. stavka 2. Zakona. Poziva se i na odredbu članka 13. stavka 1. Zakona kojom je propisano da će ravnatelj centra podnijeti prijavu za upis prestanka Centra u sudskom registru u roku od osam dana od dana stupanja na snagu

ovoga Zakona. Dakle, tužiteljici se na teret stavlja trajanje (još uvijek) mandata u Centru, na koji ona nema nikakve mogućnosti (pravne niti faktične) utjecanja na poslove, rad, prava i obveze, kao niti mogućnosti prestanka i brisanja mandata iz sudskog registra. Poziva se na stav Ustavnog suda Republike Hrvatske da pretjerani (ekscesivni) formalizam u odlučivanju/suđenju postoji onda kad su pravna stajališta proizvod "mehaničke" primjene pozitivnog prava, bez uzimanja u obzir konteksta i bez sagledavanja pravnog problema kao jedinstvene cjeline, te je s aspekta zaštite ustavnih prava podnositelja, ali i s aspekta temeljnih vrijednosti ustavnog poretka Republike Hrvatske, takva primjena pozitivnog prava na konkretne slučajeve neprihvatljiva (odluka broj U-III-2184/2009 od 13. studenoga 2014., točka 26.1). Navodi da tuženik u obrazloženju odluke, navedenu nemogućnost utjecaja tužiteljice na članstvo u Upravnom vijeću Centra nakon stupanja na snagu Zakona (1. siječanj 2019.) uzima i kao olakotnu okolnost. Prema stavu tužiteljice, navedena faktična i pravna nemogućnost utjecaja na svoje "članstvo u Upravnom vijeću", kraj nesporne činjenice da je 1. siječnja 2019. Centar prestao s radom, ne bi trebalo smatrati olakotnom okolnosti, već objektivnim razlozima zbog čega se navedeno ne bi trebalo stavljati na teret tužiteljici, polazeći od toga da se tužiteljici stavlja na teret da joj mandat kao dužnosnici na funkciji članice Upravnog vijeća iste ustanove i dalje traje. Nadalje, iz obrazloženja osporavane odluke proizlazi da je Povjerenstvo na 47. sjednici, održanoj 18. travnja 2019. pokrenulo postupak za odlučivanje o sukobu interesa protiv tužiteljice. Tužiteljica ističe da je u vrijeme pokretanja predmetnog postupka (18. travnja 2019.), Centar već prestao s radom, njegovo poslovanje, kao i prava i obveze je već preuzelo ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt, te tužiteljica više niti pravno niti faktično nije mogla poduzimati bilo kakve radnje vezano uz funkciju članice upravnog vijeća, a niti vezano uz postupak brisanja iz sudskog registra, zbog čega, prema stavu tužiteljice, nije bilo nikakve osnove za pokretanje i vođenje predmetnog postupka. Prema tome, okolnost da je Povjerenstvo pokrenulo postupak nakon što je Centar prestao postojati s radom (ex lege) ne može ići na štetu tužiteljice, jer onoga trenutka kada je sporna situacija prestala, prestaje i nadležnost Povjerenstva da o toj situaciji odlučuje jer se donošenjem odluke i izricanjem sankcija za sporne situacije koje su prestale gubi cilj i svrha odluka povjerenstva: Tako je stav USRH-a da je svrha mjera koje propisuje ZSSI pravodobno sprječavanje predvidljivog odnosno potencijalnog sukoba interesa odnosno rješavanje već postojećeg ili novonastalog sukoba. Slijedom navedenoga tužiteljica predlaže da sud poništi odluku Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, broj: 711-1-300-P-129-19/20-05-19 od 11. listopada 2019. te da predmetni postupak obustavi.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi kako u cijelosti ostaje kod osporene odluke iz razloga navedenih u istoj, te predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporavane odluke sud je izvršio uvid u sudski spis i spis tuženika dostavljen uz odgovor na tužbu, te je održao raspravu 16. lipnja 2020. u odsutnosti uredno pozvanih stranaka, primjenom odredbe članka 39. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17; u daljnjem tekstu: ZUS).

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe iz članka 33. i članka 55. stavka 3. ZUS-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Iz spisa tuženika proizlazi da je tuženik na 47. sjednici, održanoj 18. travnja 2019., pokrenuo postupak za odlučivanje o sukobu interesa protiv dužnosnice Katice Mišković, zbog moguće povrede članka 14. stavka 1. u vezi s člankom 20. stavkom 3. ZSSI-a, koja proizlazi iz istovremenog obnašanja dužnosti pomoćnice ministra regionalnog razvoja i fondova Europske unije od 1. srpnja 2017. te obavljanja funkcije članice Upravnog vijeća ustanove Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo, koja nije proglašena ustanovom od posebnog državnog interesa niti od posebnog interesa za jedinicu lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave niti je posebnim zakonom određeno da je dužnosnica članica Upravnog vijeća navedene ustanove po položaju.

Tužiteljica je 1. srpnja 2019. dostavila pisano očitovanje na odluku Povjerenstva o pokretanju postupka u kojemu je navela da je tijekom obnašanja dužnosti pomoćnice ministra regionalnog razvoja i fondova Europske unije istovremeno obavljala i funkciju članice Upravnog vijeća ustanove Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo, te da je članicom Upravnog vijeća predmetne ustanove imenovana rješenjem Vlade Republike Hrvatske, KLASA: 080-02117-011125, URBROJ: 5030115/1-17-02 od 23. ožujka 2017. kao predstavnica Ministarstva regionalnog razvoja i fondova Europske unije (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) na prijedlog Ministarstva od 10. ožujka 2017., odnosno na navedenu funkciju imenovana je kao državna službenica, a navedenu funkciju nastavila je obnašati i nakon imenovanja na mjesto pomoćnice ministra. Tužiteljica je nadalje navela da je Vlada Republike Hrvatske na sjednici 2. kolovoza 2018. donijela Zaključak kojim je prihvaćen prijedlog za smanjenje broja agencija, zavoda, fondova, instituta trgovačkih društva i drugih pravnih osoba s javnim ovlastima među kojima je naveden i Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo. Nadalje, navodi kako je radi provedbe aktivnosti iz navedenog Zaključka, Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske 19. prosinca 2018. donio Zakon gdje je člankom 13. stavkom 2. istog propisano da mandat ravnatelju, predsjedniku i članovima Upravnog vijeća Hrvatskog centra za zadružno poduzetništvo prestaje danom brisanja iz sudskog registra te stoga dužnosnica nije imala mogućnost podnošenja zahtjeva za razrješenje s funkcije članice Upravnog Vijeća niti je mogla utjecati na trenutak razrješenja. Dužnosnica ističe da je funkciju člana Upravnog vijeća navedene ustanove kao pomoćnica ministra nastavila obavljati pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano bez ikakvog privatnog interesa, a budući da nakon donošenja Zaključka od 2. kolovoza 2018. ista nije mogla tražiti razrješenje s dužnosti članice Upravnog vijeća ističe da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti iz kojih bi se moglo zaključiti o postojanju sukoba interesa. Tužiteljica je navela i da za članstvo u Upravnom vijeću nije primala nikakvu naknadu niti je ostvarila bilo kakvu materijalnu korist te da je spremna poduzeti sve radnje koje su potrebne da sukladno svojim ovlaštenjima postupi u skladu s pozitivnim propisima Republike Hrvatske radi zaštite javnog interesa. Tužiteljica je slijedom navedenoga predložila tuženiku da uvaži sve iznijete argumente iz kojih je vidljivo nepostojanje sukoba interesa kao i okolnost da je sukladno odredbama Zakona u tijeku brisanje predmetne ustanove iz sudskog registra čime će automatski prestati i njezin mandat članice Upravnog vijeća te da se obustavi započeti postupak za odlučivanje o sukobu interesa.

Uvidom u Registar dužnosnika utvrđeno je da je Katica Mišković obnašala dužnost pomoćnice ministra regionalnog razvoja i fondova Europske unije od 1. srpnja 2017., te je ista povodom obnašanja navedene dužnosti obvezana postupati sukladno odredbama ZSSI-a.

Člankom 14. stavkom 1. ZSSI-a propisano je da dužnosnici ne mogu biti članovi upravnih tijela i nadzornih odbora trgovačkih društava, upravnih vijeća ustanova, odnosno nadzornih odbora izvanproračunskih fondova niti obavljati poslove upravljanja u poslovnim subjektima.

Člankom 14. stavkom 2. ZSSI-a propisano je da dužnosnici iznimno mogu biti članovi u najviše do dva upravna vijeća ustanova, koje su odlukom nadležnog predstavničkog tijela proglašene ustanovama od posebnog državnog interesa ili od posebnog interesa za jedinicu lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave, osim ako posebnim zakonom nije određeno da je dužnosnik član upravnog vijeća ustanove po položaju. Istim stavkom propisano je da za članstvo u upravnim vijećima ustanova dužnosnik nema pravo na naknadu, osim prava na naknadu putnih i drugih opravdanih troškova.

Sukladno članku 14. stavku 3. ZSSI-a Hrvatski sabor utvrđuje popis pravnih osoba od posebnog državnog interesa, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, a sukladno stavku 4. istog članka ZSSI-a, Predstavnička tijelo jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne)

samouprave utvrđuje popis pravnih osoba od posebnog interesa za tu jedinicu.

Ograničenje istovremenog obavljanja funkcije člana upravnog vijeća ustanova iz članka 14. stavka 1. i 2. ZSSI-a, kao i ostalih nedopuštenih upravljačkih funkcija, na temelju članka 20. stavka 3. ZSSI-a obvezuje dužnosnike od dana stupanja na dužnost za vrijeme obnašanja dužnosti te daljnjih dvanaest mjeseci od dana prestanka obnašanja dužnosti.

Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo osnovan je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zadrugama (Narodne novine, broj 76/14.), a kao predstavnica Ministarstva regionalnog razvoja i fondova Europske unije članom Upravnog vijeća bila je imenovana Katica Mišković.

Izvršnim uvidom u izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu Povjerenstvo je utvrdilo da je pod matičnim brojem subjekta 080432592, OIB: 77808370034, upisana ustanova Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo, sa sjedištem u Zagrebu, Amruševa 8; kao jedini osnivač ove ustanove upisana je Republika Hrvatska te je u sudskom registru na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Tt-19/148-2 od 3. siječnja 2019. upisan prestanak navedene ustanove, sukladno članku 13. Zakona i članku 67. Pravilnika o načinu upisa u sudski registar (Narodne novine 121/2019), s danom 21. veljače 2020.

Izvršenim uvidom u Odluku Hrvatskog sabora o Popisu pravnih osoba od posebnog državnog interesa (Narodne novine, broj 144/10., 16/14., 55/15., 105/15.) utvrđeno je da javna ustanova Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo, čiji je osnivač Republika Hrvatska, nije proglašena kao ustanova od posebnog državnog interesa.

Izvršenim uvidom u podatke evidentirane u Registru ustanova i izvanproračunskih fondova od posebnog interesa, utvrđeno je da javna ustanova Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo nije odlukom nadležnog predstavničkog tijela proglašen ustanovom od posebnog interesa za bilo koju jedinicu lokalne ili područne (regionalne) samouprave.

Izvršenim uvidom u podatke Porezne uprave o dohocima i primicima, na temelju posebnog ovlaštenja, utvrđeno je da tužiteljica, u razdoblju otkad je stupila na dužnost (01. srpnja 2017.) nije primila nijednu uplatu od javne ustanove Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo.

Člankom 8. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zadrugama (Narodne novine, broj 76/14.) izmijenjen je članak 49. prethodno važećeg Zakona o zadrugama (Narodne novine 34/2011, 125/2013), te je navedenom odredbom propisano da se tim Zakonom osniva Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo kao javna ustanova koja usklađuje i zastupa interese zadruga, zadružnih saveza i drugih fizičkih i pravnih osoba koje na odgovarajući način unapređuju i promiču zadrugarstvo, sudjeluje u praćenju, unapređivanju i razvoju zadruga zadrugarstva u cjelini. Istim člankom propisano je da Centar ima status javne ustanove.

Nadalje, člankom 15. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zadrugama (Narodne novine, broj 76/14.) izmijenjen je članak 54.a Zakona o zadrugama, te je u stavku 1. propisano da Upravno vijeće Centra čine predsjednik i četiri člana, pri čemu predsjednika Upravnog vijeća i trojicu članova imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog nadležnih ministarstava na rok od četiri godine te mogu biti ponovno imenovani. Stavkom 2. toga članka je propisano da je predsjednik Upravnog Vijeća predstavnik ministarstva nadležnog za poduzetništvo i obrt, a da su ostali članovi Upravnog vijeća predstavnici nadležnih ministarstava i to po jedan iz ministarstva nadležnog za poljoprivredu, jedan iz ministarstva nadležnog za branitelje, jedan iz ministarstva nadležnog za regionalni razvoj, a da je jedan član Upravnog vijeća predstavnik zaposlenika Centra.

Dakle, tuženik pravilno zaključuje da odredbama Zakona o zadrugama (Narodne novine 34/2011, 125/2013, 76/2014), kao posebnog zakona, a koji je bio na snazi u vrijeme kada je Katica Mišković imenovana članicom Upravnog vijeća ustanove Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo, kao predstavnica Ministarstva, nije bilo propisano da pomoćnik ministra u

ministarstvu nadležnom za regionalni razvoj obavlja funkciju člana Upravnog vijeća ove ustanove po položaju. U vrijeme kad je Katica Mišković imenovana na funkciju članice Upravnog vijeća (23. ožujka 2017.) ista je i nadalje obavljala državnu službu u navedenom ministarstvu, a na dužnost pomoćnice ministra je stupila 1. srpnja 2017.

Slijedom navedenog, proizlazi da tužiteljica nije obavljala funkciju članice Upravnog vijeća ustanove Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo po položaju na temelju posebnog Zakona, u smislu iznimke koju propisuje članak 14. stavak 2. ZSSI-a, te je ista obnašajući dužnost pomoćnice ministra regionalnog razvoja i fondova Europske unije istovremeno je obnašala i funkciju članice Upravnog vijeća ustanove Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo, a koja ustanova nije proglašena ustanovom od posebnog državnog interesa niti od posebnog interesa za jedinicu lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave niti je posebnim zakonom određeno da je dužnosnica članica Upravnog vijeća navedene ustanove po položaju čime je počinila povredu članka 14. stavka 1. ZSSI-a.

Kao što je već navedeno, člankom 11. Zakona propisano je da danom stupanja na snagu toga Zakona, Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo prestaje s radom, a da poslove Centra preuzima ministarstvo nadležno za poduzetništvo i obrt.

Člankom 13. stavkom 2. istog Zakona propisano je da mandat ravnatelju, predsjedniku i članovima Upravnog vijeća Centra prestaje danom brisanja iz sudskog registra. Tuženik zaključuje da iako je ustanova Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo u trenutku donošenja ove odluke ex lege prestala s radom, ista ustanova još uvijek nije bila izbrisana iz sudskog registra, pa mandat dužnosnice Katice Mišković na funkciji članice Upravnog vijeća iste ustanove i dalje traje, te tuženik na temelju navedenog zaključka donosi i odluku o sankciji.

Na temelju članka 42. stavka 1. ZSSI-a, Povjerenstvo dužnosnicima za povredu odredbi članka 14. ZSSI-a može izreći sankciju. Prilikom odluke o potrebi izricanja te vrste sankcije Povjerenstvo je dužno cijeliti sve okolnosti konkretnog slučaja iz kojih proizlazi težina povrede i odgovornost dužnosnice.

Člankom 44. stavkom 1. ZSSI-a propisano je da sankciju obustave isplate neto mjesečne plaće Povjerenstvo izriče u iznosu od 2.000,00 do 40.000,00 kn, vodeći računa o težini i posljedicama povrede Zakona. Pritom se napominje da se plaćom, sukladno članku 4. stavku 1. ZSSI-a, smatra svaki novčani primitak za obnašanje dužnosti pa tako i eventualna naknada plaće nakon prestanka obnašanja dužnosti.

Tuženik smatra da s obzirom da je dužnosnica gotovo cijelog svojeg mandata na dužnosti pomoćnice ministra regionalnog razvoja i fondova Europske unije činila utvrđenu povredu, da je valjalo tužiteljici izreći obustavu isplate dijela neto mjesečne plaće dužnosnice kao težu vrstu sankcije, pri čemu je kao olakotne okolnosti cijeno da je tužiteljica imenovana za članicu Upravnog vijeća još dok je bila državna službenica, te je nastavila istu funkciju obnašati i nakon što je imenovana za pomoćnicu ministra kada više tu funkciju nije smjela obnašati; da dužnosnica nije primala naknadu za obnašanje predmetne funkcije kao i činjenicu da dužnosnica nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama Zakona o zadrugama (1. siječanj 2019.) više nije mogla utjecati na svoje članstvo u Upravnom vijeću.

Stoga je tuženik za utvrđene povrede ZSSI-a izrekao minimalnu novčanu sankciju iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. u vezi s člankom 44. ZSSI-a, odnosno obustavu isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 2.000,00 kn, u trajanju od 2 mjeseca (koja će se izvršiti u 2 jednaka uzastopna mjesečna obroka).

Sud smatra osnovanim navod tužiteljice da je obrazloženje osporavane odluke kontradiktorno u pogledu činjenice da tužiteljica od trenutka stupanja na snagu Zakona (1. siječanj 2019.), zbog prethodno navedenih pravnih posljedica u pogledu postojanja i upravljanja Hrvatskim centrom za zadružno poduzetništvo, nije mogla utjecati na svoje članstvo u Upravnom vijeću istoga, te stoga tuženik nije niti mogao utvrđivati da povreda tužiteljice traje

od 1. siječnja 2019. do dana donošenja odluke, koju činjenicu je istovremeno (kontradiktorno) smatrao i olakotnom okolnosti upravo zbog izostanka mogućnosti tužiteljice da samostalno disponira članstvom u navedenom Upravnom vijeću, pri čemu je tužiteljica činila opisanu povredu odredbe članka 14. ZSSI-a od 1. srpnja 2017. (kao dana stupanja na dužnost) pa sve do 1. siječnja 2019.

Stoga sud osporavanu odluku u pogledu utvrđenja duljine trajanja povrede ZSSI-a (odredbe članka 14.) od strane tužiteljice nije mogao ocijeniti zakonitom, te je doista riječ o pretjeranom formalizmu, uvažavajući iznimno važnu ulogu tuženika u prevenciji (i otklanjanju posljedica) sukoba interesa.

U odnosu na navode tužiteljice da je predmetni postupak valjalo obustaviti s obzirom da je u vrijeme pokretanja navedenog postupka (18. travnja 2019.) Centar već prestao s radom, valja navesti da isti nisu od utjecaja na odlučivanje u ovoj upravnoj stvari, jer na temelju odredbe članka 20. stavak 3. ZSSI-a obveze koje za dužnosnika proizlaze, između ostaloga, iz članka 14. ovog Zakona počinju danom stupanja na dužnost i traju dvanaest mjeseci od dana prestanka obnašanja dužnosti, te stoga nisu bili ispunjeni uvjeti za obustavu predmetnog postupka po toj osnovi.

Kako odluka tuženika o izboru (i visini) sankcije predstavlja diskrecijsko pravo tuženika sud može odlučivati isključivo o zakonitosti izbora, granicama ovlasti i svrsi radi koje je ista dana, te je valjalo predmet vratiti na ponovno odlučivanje u pogledu izbora sankcije, primjenom članka 42. stavak 1. ili stavak 2. ZSSI-a, pri čemu je na tuženiku da u ponovnom postupku odluči o primjerenosti sankciji s obzirom na narav povrede i dužinu trajanja povrede (dakle od stupanja tužiteljice na dužnost do zaključno 1. siječnja 2019.). Tuženik će donijeti novo zakonito rješenje, potpuno i valjano obrazloženo, prema odredbi članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine broj 47/09), pridržavajući se pri tome pravnog shvaćanja suda i primjedbi glede postupka u smislu odredbe članka 81. stavak 2. ZUS-a, pri čemu će razmotriti i svrsishodnost primjene odredbe članka 43. ZSSI-a s obzirom na narav povrede tužiteljice.

Zbog navedenog, ocjena je suda kako su tijekom provedenog upravnog postupka i donošenjem pobijane odluke ugrožena prava i pravni interesi tužiteljice te je došlo do povrede zakona na njezinu štetu. Stoga se osporavana odluka tuženika ocjenjuje nezakonitom te se predmet vraća na ponovni postupak.

Slijedom navedenoga valjalo je na temelju odredbe članka 58. stavak 1. ZUS-a usvojiti tužbeni zahtjev kao osnovan, te odlučiti kao u izreci ove presude.

U Osijeku 23. lipnja 2020.

Sutkinja
Blanka Sajter v. r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba (odredba članka 66. a stavak. 1. ZUS-a).

